

Leinosten sukulehti n:o 2/97

11. vuosikerta

Tässä lehdessä:

Kymmenvuotisajo, etukansi	1
Sisältöluettelo	2
Kuvia kymmenen vuoden taipaleelta	3
Paavo Leinosen maalaamien taulujen korttikuvia	6
Sääntömääräinen vuosikokous 3.8.1997	7
Leinosten sukukokous Kestilässä 2-3.8.1997	9
Leinosen USA:ssa ja Kanadassa	11
Ruusuiset kiitokset arpavoittojen lahjoittajille ja saaj..	14
Leinosten sukukokous Imatralla 1998	15
Katariina Suuresta Imatran Inkeriin	17
Leinosten sukuseuran toimintasuunnitelma 1997-1998	18
Ensimmäinen radiomiina	19
Tietokoneen käyttö sukututkimuksessa	22
Lihaa luitten päälle	25
Sukumessut tulossa taas kesällä 1998	
Nelisen sataa sukuharrastajaa koolla Leppävirralla	
Hinkkaset paras sukulehti	26
Sukuseuran hallituksen kiitokset Eila Räisäselle	27
Lapsuteni Joulu ja Joulutervehdys	28
Myrsky	29
Leinosen sukuseuran osoitteita	30

XX

Kansikuvassa lehden nykyinen toimituskunta "suhaa" parta Väinämöislaisesti tuulessa hulmuten eteenpäin lehden tekoa symbolisoivalla pienoiskilpa-autolla. Kuva perustuu Espoon Urheilutoilijat ry:n Spoori lehdessä ilmestyneeseen piirustukseen vuodelta 1991.

Avustajien ja kirjoittajien lisäksi toimitus haluaa erityisesti kiittää Raili Saloa Oulusta, jonka kannen tekstaukset ovat ilahduttaneet toimitusta vuodesta 1991 lähtien. Emme ole koskaan nähneet kauniimpia osoitteita, kun on hänen lähettämissään kirjeissä ja korteissa toimitukselle.

Tavataan ensi kesänä Imatralla.

Juhani Leinonen ja Seppo Räisänen

Kuvia kymmenen vuoden taipaleelta

2.8.1987 on merkittävä päivämäärä Leinosen sukuseuran alkutaipaleella. Tuolloin ilmestyi ensimmäinen Leinosten sukulehti. Sen julkaisemisen tarpeellisuutta perusteltiin sillä, että sukumme yhteydenpito on tapahtunut vain sukkokouksissa ja sihteerin lähettämien jäsenkirjeiden välityksellä, mutta on paljon sellaista tietoutta suvustamme ja sen kohtaloista, jotka hautautuvat arkistojen kätköihin tai jäävät harvojen tietouteen, jollei niitä julkaista kaikkien jäseniemme käyttöön. Kajaanilainen Kauko Leinonen oli laatinut sukulehti numero yhden kannen piirustusosan. Se kuvaa järeätä kantoa, joka näyttää täysin kuivuneelta, mutta kasvattaa kuitenkin vireitä uusia versoja ympärilleen kuten sukummekin tekee. Varsinainen kannen kuva-aihe; vanha hirsisalvos on suurennusosa Suomen Kotiseutuliiton tuon vuoden kotiseutupäivien esittelykansiosta. Kuvan piiloiheena on sukumme yhteys perinteeseen ja sen vaalimiseen ja kuinka ajan patinoima menneiden aikojen työ saattaa olla kaunista.

Seuraavan sukulehden kansikuvaan oli Kari Leinonen kuvannut Manamansalon luontokirkon ylväästi mäntymetsän keskellä kohoavan kellotorinin. Piiloviestinä kuvassa on Leinosten läheinen suhde kirkkoon ja uskontoon. Tämä teema toistuu myöhemminkin vuosina lehden kansissa Sukulehti 1/93 kuva muodostuu Säräisniemen vuosille 1779-81 ajoittuvasta Vanhasta kirkosta ja sen kellotapulista. 2/94 kannessa on Kestilän kirkon alttari, jonka keskeisen osan muodostaa taiteilija Paavo Leinosen maalaus ristiinnaulitsemisesta. Tosin kansikuvan ensisijainen tarkoitus oli tuoda esille vielä kerran taiteilija Paavo Leinosta, jonka "hauki" asetelma oli ollut sukulehti 1/94 kansikuvassa ja jonka elämää ja töitä oli valotettu jo Kuopion sukkokouksessa. Neljännen kerran teema esiintyy lehden 1/96 kannessa, jossa oli kuva Espoon vanhasta kirkosta ja Gallen- Kallelan museorakennuksesta. Viestinä voidaan sanoa olleen sen, että vuoden 1996 sukkokouksikaupunki Espoo ei ole pelkästään kiihkeästi eteen päin rynnistävä kaiken aikaisemman tuhoava kone vaan täältä löytyy myös perinteitä ja taitteita ja Espoostakin voi tulla tänne muuttaneitten ihmisten kotiseutu, vaikka juuret olisivatkin Kainuussa tai Karjalassa.

Tämä juurilleen palaamisen kaiho kuvastuu lehden 1/88 kannessa, joka kuvaa purjevenettä tyynellä Oulujärvellä ja 1/89 lehden Pohjanmaan tasankojen rannaton viljaseiväsmeri. Olihan esi-isiemme pyrkimys parempiin elämänoloihin ja yhteiskunnalliseen asemaan vienyt meidät ensin Savosta Kainuuseen ja täältä edelleen Pohjanmaalle kirjailija Artturi Leinosen maisemiin, jonka arvoja kunnioitimme Ylihärmän sukkokouksessamme vuonna 1992.

Karjalaan muuttaneitten Leinosten jälkeläisten näyttävä esiintulo sukuseuramme toiminnassa ja sukkokouksen pito Joensuussa vaikutti lehden 1/95 kansikuvaan, jossa tahdottiin korostaa Karjalan Leinosten monimuotoista kotiseutua ja sen alkuvoimaista elämää maakunnan kartalla, johon oli kuvattu runonlaulajan, metsästäjän ja paimenen lisäksi karhu kirves olalla kulkemassa länteen päin, mihin tosin muutkin hahmot suuntautuvat. Korven Kontion symboliikka avautui hieman lehti 2/96:ssa, jossa Herman Leinosta muistettiin Kiteen Laulun säkeillä "Täällä esi-isäin äänet kummun alta haastelee"

Sukukokouksen pitopaikka oli inspiroijana myös lehden 2/88 kanteen, jossa totisen asiallisena seisoo itse "Oulu pollliisi" Tuolloin lehden kanteen ehdotettiin kuvaa itse sukukokouksesta ja sen osallistujista, mutta toimituksen mielestä juuri tuo patsas vaatimattomana, mutta varmana tihkusateessa seisten ja sen kuva vastavaloon otettuna tuovat esiin ne ominaisuudet, jotka Oululla ovat Leinosten suvun "pääkaupunkina"

Vaatimattomasta tasaisuudesta huolimatta Leinoset ovat sikäli sotaista väkeä, että tarvittaessa he astuvat rintamaan. Tämä tulee esille esimerkiksi piispa Hannes Leinosen muistelmissa, kunniaesimies Juuso Häikiön viime vuonna ilmestyneessä Pioneeripataljoona 12:n kirjassa ja Artturi Leinosen kirjoituksissa. Tätä puolta suvussamme on väläytetty kansikuvissa 1/91, joka esittää Olavinlinnaa. Tuona vuonna esimies Juuso Häikiö kierteli Ylihärmässä katsellen kirjailija Artturi Leinosen patsasta, ajaen Leinosen tietä ja suunnitellen sukukokousta. Olavinlinna oli kuin vihje tulevasta eli 2/92 ilmestyneestä kenraaliluutnantti Mannerheimin Etelä- Pohjanmaan päämajasta, jossa rakennuksessa annettiin Suomen tasavallan armeijan ensimmäinen taistelukäskeväläiset varuskunnat on riisuttava aseista.

Toisenlaisiakin mielikuvia on sukulehden lukijoille tarjottu kansikuvien mukana. Lehdessä 2/89 on julkaistu kuva talvisesta autiosta tiestä, jota yksinäinen tielamppu valaisee. Eila Räisäsen laatima pääkirjoitus antaa vihjeen kuvan rauhoittavan vaikutuksen tarkoituksesta. Kirjoituksessa puhutaan 30.11.1939 alkaneesta 105 päivästä, joita tuon ajan eläneet eivät koskaan unohda. Ilman noiden päivien sisältämää uljuutta ja sitkeyttä, ei meillä olisi tätäkään päivää tällaisena.

Vuoden 1990 lehdessä tarjoillaan lukijoille ensin kuivakukkia ja tuohisesta kontista runsaita lahjoja. Kukkat olivat tervehdys Mikkelin sukukokoukseen tulijoille. Tuohikontti puolestaan on lukijoille tarjottu Jouluinen runsaudensarvi. Kontti on aikanaan palvellut päätoimittajan isän evässäilönä hänen ollessaan lapsena paimenessa. Joulun alla 1991 ilmestyneessä lehdessä puolestaan on kansikuvana hyvin tavanomaisia hyvän Joulun ja Uuden vuoden toivotuksia menneiltä ajoilta. Uuden vuoden toivotukset tulevat lehteen tietysti siksi, että tuolloin lehti tahtoi olla aina hieman myöhässä sanottaisiinko "toimituspaineiden" johdosta ja Joulutoivotuksen tarkoitukseen antaa vihjeen jälleen Eilan pääkirjoitus, jossa hän kertoo vanhempien epävarmuudesta sen jälkeen, kun lapset ovat varttuneet ja ovat ensimmäisiä kertoja pois kodistaan Jouluna.

Jotta lapsiakaan ei unohdettaisi sukulehdessä on numerossa 2/96 kaksitoistavuotiaan Hannu Leinosen lennokkaas piirros joulu-ukon tulosta. Merkityksellistä kuvassa on, että kotimainen Finnair tuo joulupostin ja ilmeisesti pukin reki on motorisoitu, koska poroja ei näy.

Lehdessämme on melko säännöllisesti ilmestynyt artikkeleita myös ulkomaille muuttaneista sukulaisistamme. Näitä lehti muistaa kansikuvassaan 2/93. Kuva on otettu New Yorkissa vuoden 1910 paikkeilla ja esittää ilmeisesti Oulun tienoilta Amerikkaan muuttanutta nuorta naista.

Lehden linja on ollut, että kansikuvissa ei esiinny "henkilöpalvelontaa" Tästä löytyy kuitenkin poikkeus. Vuoden 1991 ensimmäisen numeron

kansikuvassa on iloisia ihmisiä kesänvietossa Suomenlinnassa, Kuvassa on päätoimittaja istuen äitinsä polvella noin vuoden ikäisenä. Pääleni puettu mekko hämää sen verran, että kuva uskallettiin julkaista Melko lähellä kirjoittajaa on myös lehden 1/97 kansi, joka kuvaa sitä tuskaa, mikä toimitustyölle on muodostunut Eilan jätettyä muitten töitten johdosta osallistumisen lehden toimittamiseen.

Tämän lehden kannessa on toimituksen oma tunnuskuva pienoiskilpa-auto. Se ilmestyy vuonna 1991 lehteen numero kaksi ja siitä lähtien auto on ollut joka lehdessä. Välillä vauhti on ollut päällä, välillä moottori on pätkinnyt. Lehdessä 2/92 ilmestyy kyytiin kolmas henkilö Juhani Leinonen, joka saa heti ison laastarin kylkeensä sen takia, että onnettomuuden johdosta hän oli estynyt osallitumasta toimittamiseen. Tällä hetkellä kolmas ajaja on pudonnut kyydistä ja vain kaksi parroittunutta körmyä ohjaa formulaa kymmenvuotisajossa taustanaan Espoon Kivenlahden kerrostalot.

Seppo Räisänen

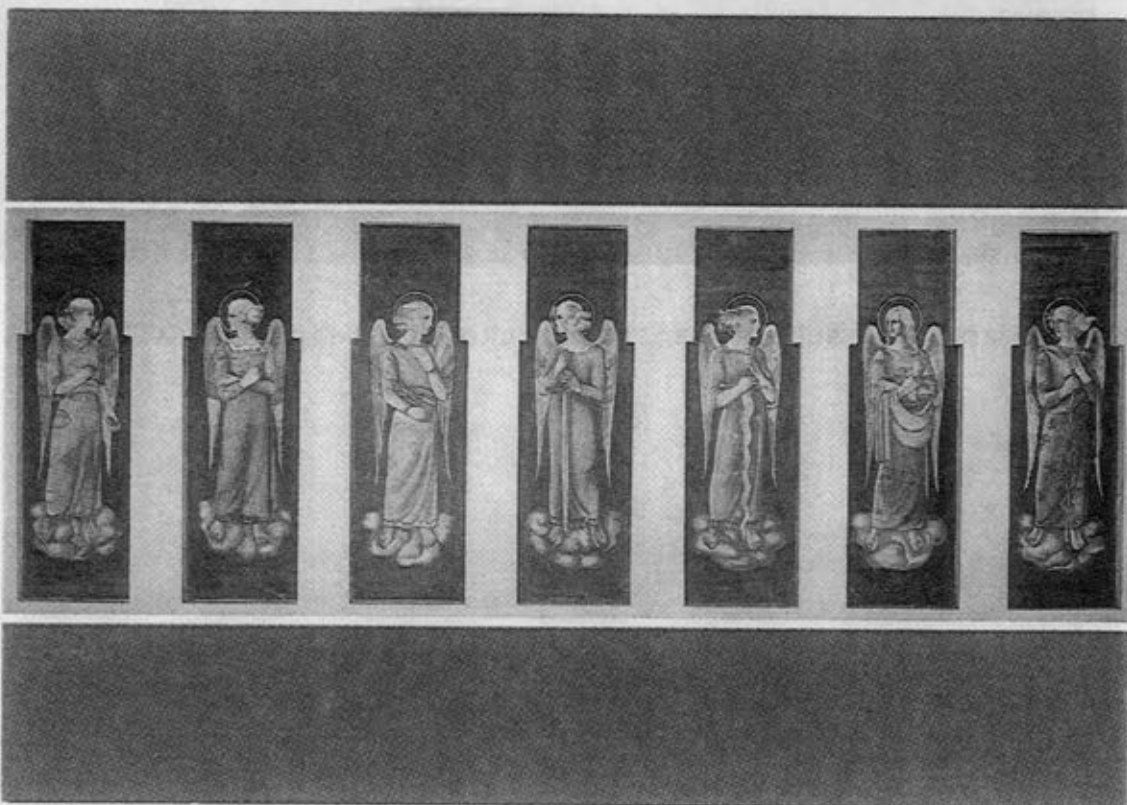

Kuva Leinosten sukulehden toimituksesta taipaleen alkuajoilta.

Vappu Vaara Tikkakoskelta on lähettänyt sukuseuralle Jyväskylän maaseurakunnan Taulumäen kirkossa olevista Paavo Leinosen maalaamista tauluista tehtyjä kortteja.

Kortteja on myynnissä Jyväskylän kirkoissa.

Olisiko paikallaan pitää Leinosten sukukokous joskus Jyväskylässä ja tutustua myös Taulumäen kirkkoon.

LEINOSEN SUKUSEURA RY.

Aihe: Sääntömääräinen vuosikokous

Aika: 3.8.1997 klo 14.00

Paikka: Kestilän seurakuntakoti, Kestilä

Läsnä: Osallistujaluettelon mukaan 140 jäsentä, liite 1

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja Tatu Leinonen avasi kokouksen klo 14.00 ja kiitti Tapio Leinosta ja taustajoukkoja hyvistä järjestelyistä ja antoisasta ohjelmasta. Hän toivotti myös suvunjäsenet tervetulleeksi kokoukseen.

Puheenjohtaja kertoi sukuseuramme pitkäaikaisen tilintarkastajan Yrjö Leinosen ja kamarineuvos Olavi Suorsan poismenosta keskuudestamme. Heidän ja muiden vuoden aikana poisnukkuneiden muistoksi pidimme hiljaisen hetken.

Tapio Leinoselle oli lähetetty Yrjö Leinosen muistoksi laulettu laulu "Haavoittunut enkeli" säv. ja san. Jaakko Löytty ja laulajana Hanna Leinonen. Kokousyleisö kuunteli laulun kasetilta.

2. Esityslistan hyväksyminen

Esityslista on julkaistu sukulehdessä ja se hyväksyttiin.

3. Kokousvirkaileijoiden valitseminen

3.1 puheenjohtaja

Tatu Leinonen, Oulu

3.2 sihteeri

Marja-Liisa Kontkanen, Järvenpää

3.3 kaksi pöytäkirjan tarkastajaa

Kaisa Räsänen, Sulkava

Torsti Leinonen, Mikkeli

3.4 kaksi ääntenlaskijaa

Pöytäkirjan tarkastajat toimivat myös ääntenlaskijoina.

4. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokouskutsu on ollut Helsingin-sanomissa 26.5.97 ja 17.7.97, sekä Kainuun sanomissa, Juoksupojassa, Kalevassa ja Siikajokilaaksossa, myös sukuseuran keväänlehdessä on ollut ilmoitus.

Kokous katsottiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

5. Hyväksytään edellisen vuoden toimintakertomus

Toimintakertomus on julkaistu kevään sukulehdessä. Se hyväksyttiin muutoksitta.

6. Hyväksytään edellisen vuoden tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.

Tilinpäätös on julkaistu kevään sukulehdessä. Puheenjohtaja luki tilinpäätöksen ja tilintarkastajien lausunnon, hyväksyttiin muutoksitta ja päätettiin myöntää vastuuvapaus tilivelvollisille.

7. Vahvistetaan talousarvio vuodelle 1997

Talousarvio on julkaistu sukulehdessä. Se hyväksyttiin muutoksitta. Puheenjohtaja kertoi arpajaisten pidosta seuran talouden kohentamiseksi.

8. Vahvistetaan toimintasuunnitelma vuodelle 1997

Puheenjohtaja luki toimintasuunnitelman vuodelle 1997-1998, mikä hyväksyttiin muutoksitta.

9. Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle.

Erovuorossa ovat: Pekka Honka Oulu, Juhani Leinonen Espoo, Matti Leinonen Vantaa ja Tatu Leinonen Oulu. Pekka Honka, Juhani Leinonen, Matti Leinonen ja Tatu Leinonen valittiin uudelleen.

10. Valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa

Varsinaisiksi valittiin, Kirsti Orvokki Tuulos Oulu ja Tauno Leinonen Nurmes sekä varalle Paavo Blomqvist Paltaniemi ja Hannu Leinonen Oulu.

11. Päätetään alkaneen vuoden jäsenmaksun suuruus

Jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 50 mk/vuosi ja ainaisjäsenmaksun suuruudeksi tämä kymmenkertaisena eli 500 mk.

12. Muut esille tulevat asiat

Seuraava sukkokokous pidetään Imatralla 1-2.8.1998.

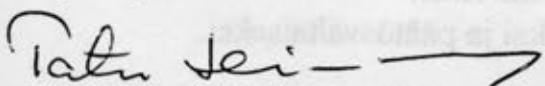
Tapio Leinonen luki Maija-Liisa Jäppisen kokouspaikalle lähettämän kirjeen ja terveiset kokousväelle. Tervetuloa kesällä 1998 Imatralla.

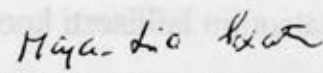
Tapio Leinonen kertoi Kestilän kirkon alttaritaulun olevan Paavo Leinosen maalaaman. Tapani Leinonen Jyväskylästä esitteli Paavo Leinosen maalaamiin enkeli-aiheisiin perustuvat postikortteja.

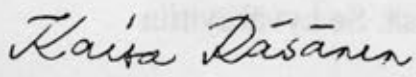
13. Kokouksen päättäminen

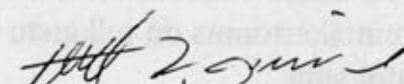
Puheenjohtaja Tatu Leinonen päätti kokouksen klo 14.35 ja toivotti kaikille turvallista kotimatkaa.

Pöytäkirjan vakuudeksi

Tatu Leinonen, puheenjohtaja

Marja-Liisa Kontkanen, sihteeri

Kaisa Räsänen, pöytäkirjantarkastaja

Torsti Leinonen, pöytäkirjantarkastaja

Lähdimme Järvenpäästä lauantaiamuna klo 4.20 ajamaan Kestilään.

Mukana oli isäni Aarne Leinonen, serkkuni Vieno ja hänen miehensä Erkki Pakarinen.

Alkumatka meni jutellessa, joimme retkikahvit Jyväskylän korkeudella.

Erkki ajoi koko matkan ajan ja Vienon kanssa teimme listatarkastusta. Liikennettä

oli vähän ja loppumatkasta alkoi aikainen aamuerätys kostautua väsymyksenä.

Piippolassa tankkasimme ja huomasimme, että aika tarkkaan laskimme ajoajan.

Kestilään tulimme klo 10.00 eli juuri ennen ohjelman alkua.

Kuuntelimme Tatu Leinosen pitämän mielenkiintoisen esitelmän Amerikan Leinosista,

minne he muuttivat uudessa kotimaassaan, missä tällä hetkellä suurin osa asuu ja

sukunimen muuttumisesta siellä. Aihe on sinänsä kiinnostava, koska useimmilla on

Amerikan-serkkuja. Saimme myös kuulla Tapio Leinosen kertomana Suomen

sukututkimusseuran tietokoneohjelmasta, sen käytöstä ja mitä sinne on tällä hetkellä

tallennettu. Lounaalla oli lohikeittoa, kuulimme vielä seuraavanakin päivänä kuinka hyvää

se oli. Retkelle osallistui 100 suvun jäsentä ja lähdimme 3 bussilla liikkeelle. Jouduimme

odottamaan ukonilman aiheuttamien aaltojen tyyntymistä Oulujärvessä, ennen kuin

pääsimme lossille. Kuulimme bussissa kertomuksen yhden sukuhaaran historiikista.

Manamansalossa tutustuimme vanhan kirkon muistomerkkiin ja kuulimme paikalla

pidettävän jumalanpalveluksia ja kesähäitä. Upea paikka, taivas kattona, puut ja järvi

seininä. Kuulimme myös tarinan kirkonkellojen katoamisesta ja paikan historiasta. Retki-

kahvit joimme Manamansalon leirintäalueella. Näimme kaunista luontoa bussimatkan

aikana ja kuulimme Kestilän elinkeinorakenteesta ja asujaimistosta. Kiitokset

oppaалlemme Reino Huotarille.

Päivällisellä oli karjalanpaistia ja rahkaa, seuraavaksi hallituksen kokous ja sitten lähtö

näytelmäiltamaan Hyvölänrantaan.

Yötä olimme Kestilän seurakuntakodissa 7 km Piippolaan päin. Vanhalla koululla oli

4 erihuonetta, sali ja keittiö, wc-suihkulla, joten kaikki tarpeellinen löytyi. Paikka oli

kaunis, iso piha ja joki takana. Ja tosi rauhallinen, ei kuulunut kuin lintujen laulua ja joku

satunnainen ohiajaneen auton ääni. Yöllä kuuntelin unta odotellessa, kun serkun mies veti

pitkän "hirren", isä loppuvedon sille ja kaiken yllä kuului serkun puh, puh. Tuntui

lohdulliselta vieraassa paikassa kuulla toisten nukkujien ääniä ja ajattelin entisajan ihmisiä,

yhteisasumista. Aamulla söimme yhteisen aamupalan toisten yöpyjien kanssa ja samalla

tutustuimme heihin. Tosi hieno juttu, kun oli tällainen itsepalveluyöpyminen mahdollista.

Tuntuu niin turhalta maksaa parisataa pelkästä hotelliöyömisestä, kun ei siellä muuta

aikaa vietä.

Kuvan otti Jaakko Räsänen. Portailla Kaisa Räsänen, Erkki ja Vieno Pakarinen, Aarne Leinonen, Martti Pyykkönen ja Marja-Liisa Kontkanen.

Menimme jumalanpalvelukseen, joka oli lämminhenkinen tilaisuus ja saarnassa oli otettu huomioon myös paikalle kokoontunut Leinosten sukuseura. Osallistuimme myös seppeleenlaskuun sankarihaudoille, jossa Tatu Leinonen, Tuula Piirainen ja lapset laskivat kukkaset vapaus- talvi- ja jatkosodassa kaatuneiden muistoksi.

Lounaaksi söimme paikallista perinneruokaa, ja kuulin kun yksi jäsen sanoi, että kyllä hän hyvän ohrapuuron osaa tehdä, mutta täytyy myöntää että tämä on pehmeämpää, joten keittiölle kiitos hyvästä ruoasta.

Katselimme tanhuryhmän Pikku-Kerttusten laulua ja kansantanssia, kuulimme Maaria Leinosen lausumia runoja ja Lauri Leinosen laulua. Tapio Leinonen piti esitelmän Kestilän Leinosista, eri sukuhaaroista, heidän muutoistaan ja elämästään, yhden sukuhaaran tapahtumat tähän päivään.

Sukukokoukseen osallistui 140 jäsentä ja alussa vietimme hiljaisen hetken vuoden aikana poisnukkuneiden muistoksi. Kuuntelimme kasetilta Hanna Leinosen laulamana Yrjö Leinosen muistoksi, "Haavoittunut enkeli" säv. ja san. Jaakko Löytty.

Kokous sujui nopeatempoisesti, kiitos siitä puheenjohtajallemme Tatu Leinoselle.

Arpajaisten voittajat julkaistiin ja onni suosi Tauno Leinosta ja Elsa Hemilää.

Kiitos arpavoittojen lahjoittajille Kirsti ja Esko Tuulokselle.

Kokouksen lopuksi saimme kuulla Maija-Liisa Jäppisen kutsun ensi kesän sukukokoukseen Imatralla ja Tatu Leinonen toivotti kaikille turvallista kotimatkaa.

Lähtökahvien jälkeen oli vielä hallituksen kokous ja kotimatalle lähdimme klo 15.20, tosi kiva, kun päästiin näinkin aikaisin ajamaan, kotiin kun oli matkaa reilut 500 km.

Kotona Järvenpäässä olimme 20.30 ja vaikka oli vähän väsynyt olo, niin totesimme, että kivaa oli ollut, olimme nähneet Suomen kaunista luontoa ajaessamme ja perillä olimme saaneet nauttia hyvin järjestetystä ohjelmasta, tavata tuttuja ja tutustua uusiin suvun jäseniin. Joten kyllä kannatti, vaikka Kestilään olikin matkaa.

Kiitos kaikille järjestelyihin osallistuneille ja myös kaikille jäsenille, jotka osallistuivat sukukokoukseen, nähdään ensi vuonna Imatralla. Terveisin

Jaakko Räsänen

LEINOSSET USA:SSA JA KANADASSA

Yhdysvaltoihin muuttaneista siirtolaisista ja heidän jälkeläisistään on vaikea saada tietoja, koska maassa ei ole pidetty Suomen tapaista järjestelmällistä rekisteriä. Parhaat lähteet ovat Yhdysvaltojen valtion arkistolla, National Archives and Records Administration (NARA), jolla on kotipaikka Washingtonissa ja kolmesta alueellista arkistoa, Regional Archives, ympäri maata. Näissä on liittotason tuomioistuinten ja kyseisen alueen viranomaisten tuottamaa aineistoa. Tärkein sukututkijan kannalta on kuitenkin kymmenen vuoden välein kerätty Census, mikä vastaa meidän henkikirjoitustamme. Censusten välillä viiden vuoden päässä edellisestä on saatavissa osavaltiokohtainen Census, mikä on myös saatavissa NARA:n aluetoimistosta (I).

Social Security Death Index (SSDI) on tietokanta, jossa on tiedot yli 50 miljoonasta amerikkalaisesta, jotka ovat olleet Yhdysvaltojen sosiaalivakuutusjärjestelmän jäseniä. Tietokannassa on lähinnä vuoden 1962 jälkeen kuolleita. Maanviljelijät, kotiäidit ja yrittäjät eivät yleensä ole olleet vakuutettuja.

Suomalaisten julkaisemat sanoma- ja aikakauslehdet voivat olla avuksi kadonneita sukulaisia etsittäessä. Jos haluaa etsiä henkilöitä muiden lehtien kautta, kannattaa tutustua Anita Cheek Milnerin kirjaan Newspaper Genealogical Directory, jossa on tietoja lehtien kyselypalstoista.

Yhdysvalloissa on hyvin suosittua luetteloida hautatekstejä. Monilla paikkakunnilla on erityisiä yhdistyksiä, jotka tekevät näitä luettelointeja ja julkaisevat ne sitten painettuina. Cemetery Listing Association on kirjannut valmiiksi indeksoidut hautapaikat.

Kanadassa tilanne on sukututkijan kannalta helpompi, koska siellä on voitu pitää henkilörekisterejä. Paikkakuntaakohtaisia vuosittain laadittuja luottoiloita asukkaista on saatavissa arkistoista ja paikkakunnan kirjastoista. Tosin tämä edellyttää paikkakunnalla käyntiä.

Suomesta tulleet siirtolaiset hakeutuivat tietyille alueille USA:ssa ja Kanadassa. Vuonna 1920 oli eniten Suomessa syntyneitä siirtolaisia (yhteensä 150 000 henkeä) Michiganissa (30 100), Minnesotassa (29 100), Massachusettsissa (14 570), New Yorkissa (12 500), Washingtonissa (11 900), Kaliforniassa (7 500), Wisconsinissa (6 760) ja Oregonissa (6 000). Kanadassa pääasiallisimmat siirtolaisalueet ovat Ontariossa ja Brittilish Columbiassa.

TAVOITE JA TUTKIMUSMENETELMÄ

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli saada arvio tällä hetkellä elävistä Leinosista Yhdysvalloissa ja Kanadassa.

Tutkimusmenetelmänä on käytetty nykyaikaisen tietotekniikan suomia mahdollisuuksia (www) tutkimalla puhelinluetteloita ja arvioimalla tältä pohjalta Leinosten määrää. Puhelinluettelot ovat erinomainen apuväline tietyn sukunimen ja tietyn henkilön etsimisessä. Yhdysvalloissa on useita luetteloita, joista voi etsiä kotinumeroita. Switchboard [2], US Telephone Directory [3] ja Info-Space'n verkkosivut [4] antavat yhdessä hyvän kuvan henkilöiden määrästä, joskaan kumpikaan näistä ei sisällä yksin kaikkia puhelinnumeroita.

TUTKIMUSTULOKSET

Switchboard'n luettelossa on suurin lukumäärä 180 kpl Leinosia, kun sen sijaan US Telephonon luettelossa on 125 nimeä. Info-Space'n verkkosivulta löytyi hyvin harvoja muita kuin edellämainituissa olevia. Seuraavassa on luetteloidut Leinopohjaisten puhelinnumeroiden määrät eri tietolähteistä yhdistettynä. Suluissa on Switchboardissa olevien nimien määrä.

Leino	300	(266)
Leinonen	202	(180)
Leinoff	42	(33)
Leinon	22	(17)
Leinow	13	(10)
Leinov(a)	9	(7)
Leinowen	4	(4)

Näiden lisäksi oli yksi kappale Leinove, Leinong ja Leinomills nimiä.

Ongelmaksi jää, että mitkä näistä nimistä todella kuuluvat Leinosten sukuperheeseen. Leino -nimi yleistyi Suomessa vuosisadan vaihteessa lähinnä kansallisromantiikan vaikutuksesta ja sillä täällä on vain harvoin yhteyttä Leinonen -nimeen. Leinot ovat usein ruotsalaisista nimistä suomennoksen yhteydessä otettuja. Amerikassa voi tilanne olla toisin, koska Leino muoto oli lyhyempi ja siten helpompi käyttää kuin Leinonen. Esimerkiksi isoisäni Jaakko Leinonen käytti siellä nimeä Jack Leino. Leinon muodon laskisin Leinosen lyhennemuodoksi. Leinoff, Leinow ja Leinov(a) muodot taas esiintyvät Karjalassa ja Kannaksella jo 1700-luvun kirkonkirjassa rinnan Leinonen muodon kanssa ja pitäisin heitä sukulasinamme. Leinowen saattaa olla myös muunnos Leinosesta.

Kanadalaisesta lähteestä [5] löytyi vastaavia nimiä seuraavasti:

Leino	15
Leinonen	12
Leinor	2

MISSÄ LEINOSET ASUVAT?

Puhelinluetteloiden nimitilaston pohjalta on helppo arvioida Leinosten lukumäärää ja osavaltioita missä he asuvat. Kun tiedetään, että USA:ssa puhelimia on 60.3/100 asukasta ja Kanadassa 57.8/100 asukasta kohden, voidaan tästä laskea henkilöiden lukumäärät. Vertailun vuoksi mainittakoon, että Suomessa on puhelimia 55/100 asukasta kohden. Seuraavassa on arvioitu Leinosten lukumäärää osavaltioittain kesällä 1997 Yhdysvalloissa ja Kanadassa. Suluissa on ilmoitettu puhelinnumeroiden määrä. Arvioon on otettu mukaan ainoastaan Leinonen-nimiset henkilöt.

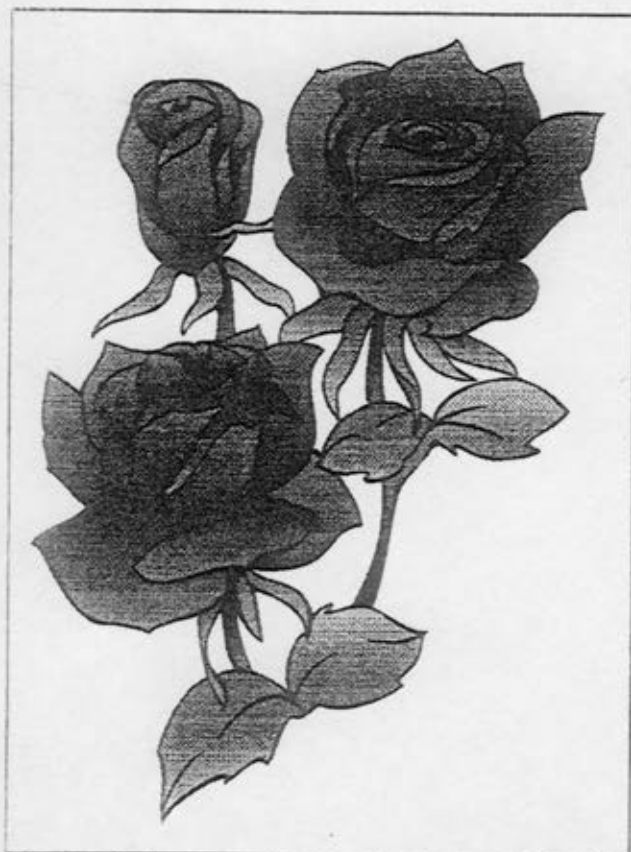
Michigan	128	(77)
Minnesota	75	(45)
Florida	28	(17)
Illinois	20	(12)
Oregon	17	(10)
Maine	10	(6)
Washington	10	(6)
Wisconsin	10	(6)
Massachusetts	8	(5)
New York	5	(3)
Alaska	3	(2)
California	3	(2)
New Jersey	3	(2)
Wyoming	3	(2)
Arizona	2	(1)
Georgia	2	(1)
Indiana	2	(1)
Maryland	2	(1)
Missouri	2	(1)
North Carolina	2	(1)
South Carolina	2	(1)
British Columbia	4	(2)
Ontario	17	(10)

Taulukosta voidaan todeta, että Leinonen -nimisiä henkilöitä on Yhdysvalloissa noin 340 ja Kanadassa 20. Leinokset asuvat pääasiassa 233 (69%) suurten järvien alueella Michiganissa, Minnesotassa, Illinoisissa ja Wisconsinissa. Floridassa, Oregonissa, Mainessa ja Washingtonissa heitä on 10 tai sitä enemmän. Kanadassa Leinokset asuvat pääasiassa Ontariossa.

Lähteet:

1. Sukutietotekniikka ry:n websivu
<http://www.genealogia.org>.
2. Switchboard websivu
<http://www2.switchboard.com>
3. US Telephone Directory
<http://www.four11.com>
4. Info-space websivu
<http://www.search.com>
5. Canada Phone Directory
<http://canada.411.sympatico.ca/>

**RUUSUISET KIITOKSET
ARPAVOITTOJEN
LAHJOITTAJILLE
KIRSTI JA ESKO TUULOKSELLE.**

**ONNEA MYÖS VOITTAJILLE !
NUKEN VOITTI TAUNO LEINONEN
NURMES,
TAULUN, "EVÄKKOJA
KORPISELÄN KIRKOLTA"
VOITTI ELSA HEMILÄ OULU**

Leinosen sukuseuran puolesta lisätietoja antaa:**Maija-Liisa Jäppinen os. Leinonen****Karpuksenkatu 1****55910 Imatra****puhelin 05-4337619**

LEINOSTEN SUKUKOKOUS IMATRALLA V. 1998

Ensi lumen sataessa me täällä Imatralla suunnittelemme jo innokkaasti ensi kesää.

Meille on kovin suuri ilo ja kunnia, että Leinosten sukuseura jäsenineen on tulossa ensi kesänä tänne. Tuleva talven selkäkin taittuu varmasti nopeasti Teitä odotellessa.

- Ajankohta** 01. - 02.08.98
- Henkilömäärä** n. 100 - 150 henkilöä
- Majoitus** Majoittumisvaihtoehdoiksi olemme valinneet Imatran Valtionhotellin kongressihotellin, Hotelli Cumuluksen ja Hotelli Vuoksenhovin. Valittavana on yhden tai kahden hengen huoneita. Hotellivaihtoehdon lisäksi tarjoamme mahdollisuutta yöpyä Imatran seurakunnan omistamassa Päivärannan kurssikeskuksessa. Imatran Valtionhotelli on sukkokouksenne päänäyttämönä. Hotelli Cumulukseen on matkaa n. 0,4 km, Hotelli Vuoksenhoviin n. 3 km ja Päivärantaan n. 15 km. Henkilöille, jotka eivät tule Imatralla omalla autolla, suosittelemme Valtionhotellia tai Cumulusta.
- Kokouspaikka** Kokouspaikkana on Imatran Valtionhotellin kongressiosan kokoustilat, Imatra ja Koski -salit yhdistettynä, luokkamutoisena varusteinaan piirtoheitin, valkokangas ja fläppitaulu. Muusta varustuksesta voidaan sopia erikseen. Kokoustilasta ei veloiteta erillistä vuokraa. Jos tarvitsette lehtiöitä, kyniä tms. kokousvälineitä, niistä veloitetaan käytön mukaan. Kokoustilassa on tarjolla jäävettä.
- Opastettu kiertoajelu**
"KATARIINA SUURESTA IMATRAN INKERIIN"
Lauantaipäivänä järjestettävän opastetun kiertoajelun aikana tutustumme Teidät Imatran ja Ruokolahden alueen matkailunähtävyyksiin, syömme lounaan ja nautimme päiväkahvit sekä luomme katsauksen elinkeinoelämään.
- Hinnat** Sukukokouspaketti lauantaista sunnuntaihin sisältäen ohjelman mukaiset kahvit, ruokailut, opastetun kiertoajelun, museot ja näyttelyt sekä muun oheishjelman:
ilman majoitusta 330 mk/hlö

majoituksella 2-heng. huone, la-su	
- Valtionhotelli	560 mk/hlö
- Cumulus	510 mk/hlö
- Vuoksenhovi	510 mk/hlö
- Päiväranta	460 mk/hlö

Lisämaksulliset ohjelmat:

Kruununpuistokierros lauantaina	10 mk/hlö
Illallinen ohjelmiseen lauantaina	130 mk/hlö

Majoittuminen yhden hengen huoneessa lisämaksu

- Valtionhotelli	155 mk/vrk/hlö
- Cumulus	120 mk/vrk/hlö
- Vuoksenhovi	120 mk/vrk/hlö
- Päiväranta	60 mk/vrk/hlö

Hotellimajoituksessa on mahdollista varata lisävuorokausi pe-la väliselle yölle.

Lisävuorokauden hinta 2-heng. huoneessa:

Valtionhotelli	250 mk/hlö
Cumulus	200 mk/hlö
Vuoksenhovi	200 mk/hlö
Päiväranta	150 mk/hlö

Hinta- ja ohjelmatiedot sitoumuksetta.

Ilmoittautuminen

Sukukokoukseen ja sen yhteydessä järjestettäviin oheisohjelmiin ja majoitukseen ilmoittaudutaan erillisellä ilmoittautumislomakkeella, joka julkaistaan keväällä 98 ilmestyvässä Leinosten sukulehdessä. Toimitamme ilmoittautumislomakkeen Teille hyvissä ajoin ennen lehden painoon menoa. Lienee mahdollista myös julkaista samassa yhteydessä Imatran kartta, johon merkitsemme hotellien sijainnit.

Oheisena lähetämme päivienne ohjelman sekä myös palan Imatran historiaa julkaistavaksi. Jos haluatte käyttää lehdessänne jotain kuvia Imatrusta, on se myös mahdollista. Kuvia voitaneen käyttää samassa lehdessä, jossa julkaistaan ilmoittautumislomake.

Ystävällisesti

IMATRAN MATKAILUYHDISTYS RY

Arja Koho

puh. matkapuh. 040-530 0287, koti 05-437 6701

KATARIINA SUURESTA IMATRAN INKERIIN !

Imatran matkailun katsotaan alkaneen Katariina Suuren, Venäjän Kersarinnan, vierailusta vuonna 1772. Katariinan seurueen vaunuja veti 130 hevosta, Vuoksi ylitettiin Siitolan lossilla ja kosken kuohuja ihailtiin itärannalta. Jo silloin rakennettiin aitoja ja paviljonkeja kosken rannalle. Keisarinna oli matkaansa tyytyväinen. Herrashenkilö, joka oli vastuussa matkan järjestelyistä, sai palkkioksi suudella Katariinan kättä.

Katariina Suuren jälkeen täällä Imatralla ovat vierailleet monet kuuluisuudet: Brasilian keisari Pedro 11, Venäjän keisarilliset perheet, säveltäjiä, kirjailijoita, taidemaalareita eri maista, Ruotsin kuningas Kaarle Kustaa ja kuningatar Silvia.

Kaikille heille on ollut innoituksen lähteenä ja ihastuksena Imatran koski.

Imatran koski syntyi n. 5000 v. sitten, kun Salpausselät eivät enää kestäneet Saimaan vesien painetta vaan murtuivat ja vedet löysivät kuohuten uomansa. Vuoksi virtasi vuolaana, leveänä virtana, kunnes se viimein muovasi jyrkän uomansa, Imatran kosken, jonka ihmiset sitten kahlitsivat v. 1929. Silloin valmistui Imatran Voimalaitos, joka on Suomen suurin vesivoimala.

Imatran kosken partaalle kohosi vuonna 1903 Usko Nyströmin suunnittelema Valtionhotelli. Rakennus on jugendia ja kansallisromantiikkaa. Vanha ihastuttava linnanhotelli on sukukokouksessamme.

Imatran seutu on ollut idän ja lännen välissä vuosisatoja. Se näkyy ihmisissä, tavoissa, ruuissa, uskonnossa, historiassa, sodassa ja rauhassa. Imatrankosken asemalta lähtivät sotakorvausjunavaunut kohti Venäjää. Tänään suunta on toinen. Vaunut tuovat Imatran tehtaille mm. puuta. Rajan läheisyys on ollut uhka, tänään se on mahdollisuus. Imatran keskustasta on n. 5 km Venäjän rajalle ja rajalta noin kilometrin päässä kohoavat Svetogorskin (Enson) piiput.

Imatralta löytyy toki vielä paljon muutakin. ympäröivä luonto tarjoaa hiihto- ja lenkkipolkuja, Karjalan kannakselta peräisin olevaa kasvillisuutta ja eläimistöä, karhuista alkaen.

Neljä isompaa kaupungin keskustaa tuovat vaihtelua kaupunkikuvaan, vaikka matkailijan on joskus vaikea tietää, missä se Imatra oikein on.

Vapaa-aika keskus on Saimaan rannalla. Vuoksenniskalla on Alvar Aallon suunnittelema Kolmen Ristin Kirkko.

Mansikkalassa on ns. hallinnollinen keskus, johon sijoittuvat Kulttuurikeskus, kaupungintalo ja virastotalo, jotka edustavat uudempaa arkkitehtuuria.

Imatrankoskea voisi nimittää matkailulliseksi keskustaksi. Täältä löytyvät Imatran koski, Kruununpuisto, Valtionhotelli sekä matkailijan tarvitsemia muita palveluja.

Ja kaiken tämän keskellä virtaa Vuoksi.
Tervetuloa Imatralla kesällä 1-2.8.1998

Leinosen sukuseuran toimintasuunnitelma 1997 - 1998

Sukuseuran päätavoitteena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.

Sukuseuran arkistonhoitaja Tapio Leinonen on hankkinut Suomen sukututkimusseuran tietokone-ohjelman.

Tulevaisuudessa jo olemassa olevat sukututkimukset on tarkoitus siirtää atk:lle, kuitenkin ottaen huomioon käytössä olevan ajan.

Uudet sukututkimus-selvitykset, jos ne on tehty tietokonella, voidaanakin toimittaa levykkeellä Tapiolle. Näin säästyy uudelleen tallentamisen vaiva.

Jo olemassa olevia sukututkimuksia voi kysellä myös Tapiolta.

Sukuseuran lehti toimii yhdyssiteenä jäsenten välillä ja lehden välityksellä kerrotaan myös sukuseuran toiminnasta jäsenille.

Sukuseura kokoontuu joka kesä kaksipäiväiseen sukukokoukseen ja näin tutustumme toisiimme ja samalla myös uusiin paikkakuntiin.

Jäsenmäärän kasvulla saadaan myös kaikki sukuhaarat toimintaan mukaan.

Järjestetään sukukokouksen yhteyteen arpajaiset, palkintoina suvun jäsenten tekemiä esineitä.

Hallitus esittää, että seuraava vuosikokous pidetään Imatralla, jäsenen esitetystä kutsusta, vastuuhenkilönä Maija-Liisa Jäppinen, yhteyshenkilönä sihteeri.

Sukuseuran sääntömääräiset vuosikokoukset

- 11.8.1985 Paltamo, Paltaniemi
- 17.8.1986 Paltamo, Mieslahti
- 2.8.1987 Helsinki, Hospizi
- 7.8.1988 Oulu, Linnanmaa
- 5.8.1989 Kuopio, Puijon Sport
- 12.8.1990 Mikkeli, Seurakuntatalo
- 10.8.1991 Punkaharju, Retret
- 9.8.1992 Ylihärmä, Kuntoutuskeskus
- 8.8.1993 Vaala, Rokuan kuntokeskus
- 18.6.1994 Laukaa, Peurungan kuntoutumis- ja liikuntakeskus
- 6.8.1995 Joensuu, Kimmel
- 4.8.1996 Espoo, Matinlahti
- 3.8.1997 Kestilä, Seurakuntakoti
- 2.8.1998 Imatra, Valtionhotelli

ENSIMMÄINEN RADIOMIINA

Juuso Häikiö

Olimme edenneet pohjoisesta etelään ja saapuneet Vuoksen Kuukaupin sillan läheisyyteen Antrean puolelle. Oli seurattu hyökkäysaaltoa ja purettu miinoja, purettu niitä maan päältä, maan alta, silloista, puista, taloista, metsistä, niityiltä, pelloilta, teiltä ja teitten varsilta.

Oli elokuun 27 päivän ilta v. 1941. Olimme ruokailleet. Muutamia puhdistuspartioita oli vielä ulkona. Muuten näyttivät työt sille päivälle päättyneen.

Äkkiä värisytti ilmaa valtava räjähdys ja paineaalto kierteli pitkin joen rantoja. Järeä panos oli räjähtänyt jossakin lähellä. Ensimmäistä räjähdystä seurasi kaksi peräkkäistä räjähdystä Vuoksen yläjuoksulta. Mitä oli tekeillä? Äänen voimakkuudesta päätellen oli useita satoja kiloja räjähdysainetta lentänyt ilmaan.

Hetken perästä tuli lähetti, joka ilmoitti, että suuri maamiina oli räjähtänyt Vuoksen toisella rannalla ja että siellä oli kaatunut muutamia upseereita.

Partio lähti liikkeelle. Pian saapui ilmoitus. Kuukaupin sillan pohjoispäässä (silta oli aikaisemmin räjäytetty keskeltä) oli tavattu oma Pion partio, joka oli etsimässä miinoja. Pioneerit olivat kertooneet, että ollessaan sillalla tuli Viipurin puoleiselle rannalle kolme miestä, joista yksi, pastori, pyysi hakemaan hänet veneellä yli. Eräs partion pojista lainasi hänelle pyörän, jolla pappi sitten kävi katsomassa kotiaan Antreassa. Jonkin ajan kuluttua pastorin palattua Viipurin puolelle räjähti eteläinen maatuki ja virtapilari. Partio oli siirtynyt toiselle rannalle, jossa se tapasi kolme räjähdysten johdosta kuollutta upseeria. Tilanne näytti hetken mystilliseltä. Pioneerit etsivät ratkaisua. Räjähtänyt miina oli sisältänyt ainakin viisisataa kiloa räjähdysainetta. Koska miina laukesi juuri silloin, kun sen läheisyydessä oli ihmisiä, oli kyseessä nähtävästi joko kosketus- tai tärysytytinlaite.

Toisaalta oli samanaikaisesti tapahtunut kaksi räjähdystä virran yläjuoksulla olevien siltojen maatuissa, joten kysymyksessä voi olla myöskin aikasytytinmiina.

Miksei sillan toinen pää ollut räjähtänyt? Oliko vain sattuma, että siellä ollut pioneeripartio oli säästynyt? Vai oliko siellä vielä vaanimassa toimintakykyinen ansa?

Mielenkiinto kohdistui sillan pohjoispuoliseen maatukeen. Nopea tarkastus osoitti, että se oli miinoitettu, vaikkakin miina oli upotettu monta metriä syvälle ja naamiointi oli mitä taitavin.

Ehyt maatuki muodosti kiusallisen tilanteen. Ei ollut menemistä sen lähelle. Jos siinä oli kosketussytytin, niin ei sillä, joka rohkenisi kävellä sen päälle, olisi aikaa lukea Herran siunaustakaan. Jos kysymyksessä oli tärysytytinlaite, oliisi se jokseenkin purkamaton ja voisi pienen lapion kolaus riittää komennustodistukseksi sinne missä miinoja ei ole. Jos taasen miinakuopassa räjähdysaineitten keskellä

piilisi aikasytytinlaite, niin sen aika olisi täytetty, koskapa nähtävästi samanaikaisesti miinoitettu sillan toinen pää oli räjähtänyt ja ylävirralla oli toiminut kaksi maatukipanosta samanaikaisesti.

Toinen pioneerikomppania sai 27.4.1941 käskyn: Kuukaupin sillan ehyessä maatuessa oleva panos on viipymättä poistettava.

Komppanian päällikkö luutnantti Lauri Sutela harkitsi tilannetta. Jokainen pioneeri tunsu varan suuruuden. Ottaisiko vapaaehtoisia? Jos on lähdettävä partioon, ovat kaikki varmoja palaamisestaan tai jokainen uskoo ainakin itse selviytyvänsä. Jos on hyökättävä isku-ryhmän mukana suoraan vihollisen ampuvaa konekivääripesäkettä vastaan, on siinä aina rohkea miehen mahdollisuus säilyä nopeitten syöksyjen ja hyvän maaston käytön ansiosta. Sekä partioinnista että hyökkäyksessä voi mies aina toimia, taistella, näkyvää vihollista vastaan. Vaaran tunne häipyi.

Tässä oli toisin. Tämä oli melkein itsemurhaa. Pahempaa. Sillä räjähdys hetki ei ollut mitenkään määriteltävissä. Mutta odotettavissa se oli joka ainoa sekunti.

Komppanian päällikkö antoi käskyn: Ensimmäisestä joukkueesta 1 + 4 pioneeria seuraa mukana. Puramme maatukipanoksen.

Kaikkiin varovaisuustoimenpiteisiin ryhdyttiin. Vain sen verran miehiä päästettiin vaaravyöhykkeeseen kuin sinne välttämättä tarvittiin. Komppanian päällikkö itse, ensimmäisen joukkueen johtaja ja varajohtaja sekä yksi aliupseeri ja neljä pioneeria. Lisäksi autonkuljettaja halusi olla mukana.

Kaivettiin. Päästiin jo metri ja seitsemänkymmentä. Maa oli sullottu tiukkaan. Jo näkyivät panokset, rotulinkappaleita asetettuna mallikelpoiseen järjestykseen kiilattuna ympärillä olevalla maalla tiukasti toisiaan vastaan. Sytyttimen täytyi olla jossakin vielä alhaalla päin. Mitään johtoja ei näkynyt.

Purettiin. Tuskin hengitettiin. Räjähdyssainetta nousi tavattomasti, sata kiloa, kaksisataa, kolmesataa. Aina vain ruskeapintaista rotulia. Nämä hetket olivat lyhyitä kerrottaviksi, mutta pitkiä elettaviksi. Neljäsataa, viisisataa, kuusisataa kiloa. Kilon pakkauksia.

Nyt tuli esille melkoinen laatikko. JOhtoja. Sähkönallega panoksissa. Varovasti katkottiin kaapeleita. Yksi kerrallaan. Voihan laatikossa olla sähkölaite ja kahden langan yhdistäminen piikkilankasaksissa merkitsee kuolemaa. Nalleja irroitettiin. Laatikon ympärystät kopeloitiin.

Kaikkiaan kaksi umpinaista laatikkoa oli nostettu kuopan pohjalta. Miina oli purettu. Tuntematon sytytinlaite oli löydetty. Maatuki ja osa siltaa pelastettu. Ympäristöä vaaniva vaara oli poistettu.

Laatikat lähetettiin tutkittavaksi. Muutamaa päivää myöhemmin ilmoitettiin niiden sisältävän radiomiinan, jonkalaisten olemassaolosta ei aikaisemmin oltu tiedetty. Se olisi voitu räjäyttää aina viidensadan kilometrin päästä, joltakin lähetysasemalta.

Radiomiina n:o 1 oli löydetty.

Päämaja sai laitteen vielä samana päivänä. Yleisradio selvitti muutamassa päivässä, että lähettämällä radiolähetystä 420 m aaltopituudella, herätettiin miinassa olevaan vastaanottimeen sähkövirta, joka laukaisi miinassa olevan sähkönsallin ja miinan. Selvitettiin myös, miten laukaiseminen voitiin estää. Miinat olivat aiheuttaneet tuhoja sillä siltoja, rakennuksia ja jopa 100-150 m tietä oli lentänyt ilmaan. Tämän jälkeen laitteita löydettiin useita, vaikkakaan ei Pion. P:n kaistalta vaan Viipurin suunnalta.

Alkoi taukoamaton Säkijärven polkan soitto 420 m aaltopituudella, jolla miinojen sytytin estettiin toimimasta. Vielä loputkin löydetyt miinat saatiin puretuksi.

Myöhemmin historiassa on liitetty radiomiinat näiden purkajien ansioksi ja kokonaan on unohdettu Pion P 12:n osuus ensimmäisen miinan löytämisessä, purkamisessa ja selvittämisessä.

Toisen komppanian sotapäiväkirja paljastaa sen aina tiedetyn tosiasian, että tapahtumahetkellä vain harvoin tajutaan teon merkitystä ja tekijöiden sankaruutta. Se tulee ilmi vasta jälkikäteen.

Lähde: Juuso Häikiö Pioneeripataljoona 12:n kirja.

N:o 19 Pion P 12:n veteraanit ohimarssissa Keuruun varuskunnassa 20.8.1972. Ohimarssia johtaa everstiluutnantti Juuso Häikiö, hänen takanaan kapteeni Kalle Rossi.

TIETOKONEEN KÄYTTÖ SUKUTUTKIMUKSESSA, Tapio Leinonen

Tietokoneen käyttö on tullut vahvasti mukaan sukututkimukseen. Tietokoneella ei luonnollisesti voi tutkia sukua; se on tehtävä ihan vanhanaikaisella tavalla. Mutta se on tuonut hienon mahdollisuuden tallentaa, järjestää ja tulostaa tutkimustietoja.

1. Tietokoneohjelma. Markkinoilla on kaksi suurta ja joitakin pienempiä sukututkimusohjelmistoja. Suuret ovat Genus-ohjelma (myy Suomen Yritystietokone, versio 2.15, Kajaani, puh. 08-6130988, hinta ohjekirjoineen 790,-) ja Suomen Sukututkimusseuran kehittämä Sukuohjelmisto (tämänhetkinen versio 8.0). Leinosen sukuseuran tietojen tallentamiseen käytämme jälkimmäistä.

Ohjelmisto on Windows-pohjainen, joten sen perusominaisuudet pitää tuntea. Se toimii ainakin 3.11 ja 95-versioilla. Ohjelmaa myy Sukutietotekniikka Ry, os. PL 264, 00171 HELSINKI, puh ja faksi 09-626 929 (hinta keväällä 1997 400 mk + jäsenmaksu 100,-/v.; voi myös tilata ilmaisen demo-version, jolla pääsee jo ko-keilemaan). Ohjelmistoon liittyy erinomainen käyttöopas, hinta 150 mk. Myös kurseja pidetään mm. eri oppilaitoksissa.

Demo-versio on jo täydellinen ohjelmisto, mutta sillä voi tallentaa vain 100 henkilöä. Jäseneksi liittyvä ja ohjelmiston ti-laava saa henkilökohtaisen numerosarjan, jolla ohjelmisto aukeaa rajattomaksi. Jäsenille tulee neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Sukutieto-lehti.

2. Miten ohjelmaan tallennetaan? Jokainen ihminen tallennetaan ohjelmaan yksitellen. Samalla kun hänen tietonsa syötetään, hä-net sidotaan toisiin jo tallennettuihin henkilöihin isäksi, äidiksi, puolisoiksi tai lapseksi. Ohjelma järjestää yksittäiset ihmiset perheiksi ja sukuhaaroiksi. Kaikkea ei tarvitse tallentaa kerralla, vaan henkilö voidaan etsiä esille ja hänen tietojaan lisätä tai poistaa. Tallennusjärjestyksellä on merkitystä tulostukselle, mutta sitäkin voi muuttaa.

3. Tallennus- ja tulostusjärjestyksenä kannattanee käyttää Sukuohjelmisto 8.0:n käyttöoppaan ehdottamaa eli seuraavaa:

Henkilö (aina ensimmäisenä; miehistä viimeisin sukunimi, naisista aina tyttönimi)

Isä ja Äiti (ohjelmisto määrää paikan tulostuksessa)

Nimi (rinnakkaisnimi(ä) henkilöhakemistoa varten)

Aikaisempi nimi (tekstitietojaksoon)

Ammatti (viimeisin, ei koskaan eläkeläinen)

Syntynyt (aika ja paikka, 1959 alkaen syntymäkotikunta)

Teksti (aikaisempi nimi; pitäjä, kylä, talo; keskeisiä piirteitä elämänkaaresta)

(Kuva)

Kuollut (aika ja paikka)

Puoliso(t) (myös vihkiaika ja -paikka). Voidaan tallentaa sen sijasta myös Avopuoliso; tällöin ei käytetä päivämäärää.

Lapset (ikäjärjestyksessä, 1. avioliitosta, 2. avioliitosta jne.; numeroa käytetään vain, jos avioliittoja useita)

4. Etunimien oikeinkirjoitus. Yleinen periaate on, että suomalaisella alueella nimet "normalisoidaan" tavanomaiseen suoma-laiseen asuun. Asiasta on laaja ja erinomainen artikkeli Sukutieto 1/97. Leinosten sukuseurassa olemme sopineet alla olevasta listasta. Tallentaessa olisi käytettävä koko ajan samoja nimi-asuja, muuten ohjelma ei tunnista samoja henkilöitä samoiksi.

Etunimien kirjoitusasu jäykistyi vakiintuneeseen asuun 1920-luvulla. Sen jälkeen kuolleista käytetään väestökirjanpidon mukaista virallista kirjoitusasua. Tekstiosuudessa voi olla "lempi-nimiäkin".

Beata, Beatha
Britha, Brita, Birgitta
Carolina
Catharina, Carin
Christina
Elisabeth, Lisa
Gertrud
Elin
Ingeborg, Ingrid
Lena
Lovisa, Lucia
Lydia
Magdalena, Malin
Margaretha, Margeta, Gretha
Martha, Märta
Maria
Mathilda
Sara, Sarah
Sigrid
Sofia
Ulrika
Valborg
Wilhelmina

Abraham, Abram
Adolf
Albin(us)
Alex(ander)
Anders, Andreas
Arvid
Bengt, Benedictus
Bertil
Kristian, Krister
Edvard
Eric(us)
Escil
Philip, Filip
Fredrik
Georg, Göran yms.
Gustaf
Henric
Hans
Immanuel
Isac
Jacob
Hjalmar
Johan, Johannes, Jöns
Josef

Pieta
Priita
Karoliina
Kaisa
Stiina
Liisa
Kerttu
Elina
Inkeri
Leena
Loviisa
Lyyti
Matleena
Reeta
Martta
Maria
Matilda
Saara
Siiri
Sofia
Ulriika
Valpuri
Wilhelmiina

Aapo, Aappo
Aatu
Alpo
Aleksanteri
Antti
Arvi
Pentti
Perttu
Risto
Eetu
Erkki
Esko
Vilppu
Fredrik
Yrjö
Kustaa
Heikki
Hannu
Mauno
Iisakki
Jaakko
Jalmari
Juho
Jooseppi

Karl, Carl
Knut
Lars, Laurentius
Magnus, Måns
Martin, Mårten
Mats, Mathias, Matteus
Maurits
Michel, Michael
Nils, Nicolaus
Olof, Olaus, Olav
Per, Pehr, Petter, Petrus
På(h)l, Paulus
Sigfrid
Simeon, Simon
Staffan, Stefan(us)
Thomas
Timoteus
Urbanus
Wilhelm, William

Kalle
Nuutti
Lauri
Mauno
Martti
Matti
Mauri
Mikko
Niilo
Olli
Pekka
Paavo
Sipo
Simo
Tapani
Tuomas
Timo
Urpo
Ville

5. Syntymä-, kuolin- ja muuttopaikkojen muoto. Leinosen suku-seurassa niitä käytetään taivutetussa muodossa (siis: syntyi 28.6.1944 Oulussa, muutti 22.2.1956 Huittisille, kuoli 5.5.1972 Uudessakaupungissa). On mahdollista käyttää myös perusmuotoja, mikä ei ehkä ole yhtä kaunista. Paikkakuntakuntahakemisto kyllä saadaan tällöin valmiina, jos sitä nyt johonkin tarvitaan.

6. Tulosteet. Ohjelmistolla voidaan ottaa erilaisia raportteja. Tällaisia ovat esipolvitaulu, jälkipolvitaulu, perheluettelo ja sukupuu. Raportit voidaan tulostaa tiedostoon tai kirjoittimelle. Tiedostossa niitä voidaan käsitellä esim. tekstinkäsittelyl-ä. Mikäli tietokone ja kirjoitin ovat tehokkaat, tulostus on nopeaa. Perusasiat (syntynyt, puoliso, kuollut, lapset yms.) voidaan yksinkertaisella valinnalla muuttaa ruotsin- tai englan-ninkielisiksi.

7. Millaiset välineet tarvitsen

Kokemukseni on 486 -kokoisesta koneesta. Ohjelma toimi mutta hitaanlaisesti. Näppäilyjen välissä piti vähän odotella. Varsinkin monikymmensivuisen jälkipolvitaulun tulostaminen vei aikaa. Suosittelen Pentium -kokoista konetta vähintään 133 prosesso-rilla. Pieni laserkirjoitin on näihin hommiin tosi hyvä. Jos kuvia tahtoo suoraan tekstiin, tarvitaan skanneri. Kohta kai laajoja sukuselvityksiä ja -kirjoja voi tehdä jo cd-levylle!

8. Tietoa Internetistä

Asioissa pitemmällä olevat vakuuttavat, että lähivuosina suku-tutkijat työskentelevät etupäässä kotonaan. Jo nyt esim. rippi-kirjojen mikrofilmeistä saa ostaa kopioita. Internetistä löytyvät jo ns. historiakirjojen perustiedot useimmista seurakunnista (siis syntyneet, vihityt, kuolleet) ja tallennustyö jatkuu koko ajan. Myös muuta sukututkimustietoa sekä kotimaista että kansainvälistä on tavattomasti. Aloittaa voi vaikka suomalaisilta kotisivuilta, Sukutietotekniikan osoite on www.genealogia.org. Suomen yritystietokoneen kotisivujen osoite taas www.sytk.fi.

MISTÄ LIHAA LUITTEN PÄÄLLE? Tapio Leinonen

Leinosten tallentaminen tietokoneelle etenee hiljalleen. Paisuvan tiedoston ongelma on, että se on vaara jäädä kasaksi luurankoja, jos tiedoissa on vain nimet ja muut perushenkilötiedot. Tärkeää olisi saada mahdollisimman monelle lyhytkään ”elämänkaari”: asuinpaikat, ammatit, jne. Romaani siitä ei saisi tulla vaan lähinnä matrikelitiedosto, vaikkei täyteen yhdenmukaisuuteen toki tarvitse mennä. Kunhan jotakin saataisiin ylös. Veteraaneista voisi kertoa myös, millä suunnalla he taistelivat jne.

Tässä alla oma yritelmäni siitä, mitä olen tähän mennessä tehnyt. Alkakaapa lähetellä postia; kynälläkin kirjoitettu kelpaa. Tärkeää on, että päällekirjoituksesta kiistatta selviää kenestä on kysymys ja osoite ja puhelin, keneltä voi kyllä lisää!

Kaarlo Tapio Leinonen
Teol. maist., kirkkoherra.
Syntynyt 28.6.1944 Oulussa.

Isä **Kaarlo Johannes (Hannes) Leinonen**
Teol.tri, piispa.
Syntynyt 7.3.1916 Paavolassa.
Kuollut 8.3.1986 Lahdessa.

Äiti **Lahja Poropudas**
Sac. min. kand., uskonnonlehtori.
Syntynyt 29.8.1913 Pudasjärvellä.
Kuollut 23.10.1988 Lahdessa.

Puoliso 28.8.1966 Ylitornio.
Pirkko Kaarina Vähäaho
Hum.kand., erityisopettaja.
Syntynyt 3.1.1946 Kajaanissa.

Elämäkertatietoja:

Ylioppilas Oulu 1963. Teologian kandidaatti Helsinki 1969. Vihitty papiksi Oulussa 1969. Saamelaiden pappi asuinpaikkana Inari 1969-1980. Piippolan kirkkoherra 1980-1984. Kestilän kirkkoherra 1984-. Rovasti 1994. Saamelaisvirsiikomitean jäsen ja varapj. 1987-1993. Kirkon jumalanpalvelus- ja musiikkitoimikunnan jäsen 1991-1996. Hiippakuntakokouksen jäsen 1970-. Oulun hiippakunnan jumalan- palvelus- ja musiikkitoimikunnan jäsen 1995-. Kirkolliskokouksen varajäsen 1996-2000. Kestilän kunnan sivistyslautakunnan pj 1992-. Leinosen sukuseuran sihteeri, sitten arkistonhoitaja ja hallituksen jäsen. Julkaisuja: Hannes Leinonen, Moniaita muisteluksia I-II (1986, toim. Keijo Nissilän ja Kullervo Leinosen kanssa). Kestilän entistä elämää valokuvien kertomana (1992). Me muistamme sankarit seudun tään, Kestilän veteraanikirja (1985, toim. Seppo Karppisen kanssa). Harrastuksia: juoksu, hiihto, historia, sukututkimus, matkailu.

Lapsia:

Kaisa-Liisa Leinonen
Syntynyt 15.10.1967 Helsingissä.

Kristiina Leinonen
Syntynyt 21.12.1969 Inarissa.

Tuomas Timo Kullervo Leinonen
Syntynyt 6.7.1972 Inarissa.

Marja Inkeri Leinonen
Syntynyt 16.12.1975 Inarissa.

Paulus Tapani Leinonen
Syntynyt 1.7.4.1979 Inarissa.

Sukumessut tulossa taas kesällä 1998

Sukuvuoden 1998 ohjelma alkaa hahmottua. Perinteisesti maaliskuussa Suomen Sukututkimusseura järjestää Sukututkimuspäivät, nyt 21. kerran ja tällä kertaa Kotkassa. Päivien yhteydessä jaetaan ns. *Alcenius-palkinto* vuoden 1997 parhaalle sukukirjalle. Tämän parhaan kirjan valitsee kolmihenkinen raati, jossa on edustaja Suomen Sukututkimusseurasta, Sukutietotekniikasta ja Sukuseurojen Keskusliitosta, yksi kustakin. Kilpailuun osallistuvat kirjat on toimitettava Suomen Sukututkimusseuran kirjastoon, osoite Liisankatu 16 A, 00170 Helsinki tammikuun 1998 loppuun mennessä. - Kerrottakoo tässä samantien että SSS:n puhelinnumero on muuttunut. Se on (09) 2781188 ja fax (09) 2781199.

Nelisen sataa sukuharrastajaa koolla Leppävirralla

Sukuseurojen Keskusliitto järjesti elokuun 9. päivänä 1997 Leppävirralla Alapihan koululle sukuharrastajatapahtuman. Päivän aikana järjestettiin seminaari, jossa *Sanna Kaisa Spoof* esitelmöi itä-suomalaisten sukuseuraharrastuksesta ja *Jarmo Paikkala* kertoi itä-suomalaisten sukujen tutkimisen erityispiirteistä. Esitelmät tullaan myöhemmin julkaisemaan SSK:n kirjoissa ja Sukuviesti-lehdessä. Päivän aikana yli kaksikymmentä sukuseuraa ym. esitteli toimintaansa. Yleisöä oli paikalla suunnilleen niin paljon kun koululle mahtui eli parhaimmillaan nelisen sataa henkeä. Tapahtumasta kerrotaan lyhyesti Sukuviestin numerossa 4/97.

Hinkkaset paras sukulehti

Sukuseurojen Keskusliitto ry. järjesti toisen kerran Sukulehtikilpailun kesällä 1997. Edellinen kilpailu järjestettiin Sukumessujen yhteydessä 1995, nyt kilpailu järjestettiin Sukuharrastajatapaamisen yhteydessä Leppävirralla. Kilpailun raadin valinta vuoden sukulehdeksi oli Hinkkasten sukuseuran lehti **Hinkkaset**. Raati päätti antaa kolmelle lehdelle kunniamaininnan; Parviaisten sukuseuran lehdelle **Parviaisten Parissa**, Nenosten sukuseuran lehdelle **Nenossuku** ja Toikander-Hohti sukuseuran lehdelle **Hohito**.

Sukulehtikilpailuun osallistuneet lehdet olivat hyviä ja laadukkaita josta johtuen raadin työ oli vaikea. Raati otti huomioon ratkaisussaan, paitsi lehden ulkoasun ja yleisilmeen, myös lehden tehtävän sukuseuran tiedottajana, juttujen laadun ja käytetyn painomenetelmän.

EILA

RÄISÄNEN

KIITOS SIITÄ
TYÖSTÄ, JONKA
OLET LEINOSSEN
SUKUSEURA RY:N
HYVÄKSI TEHNYT
TOIMITTAESSASI
LEHTEÄ 10
VUODEN AIKANA.
TOIVOTAMME ONNEA
UUSIEN
HAASTEIDEN
EDESSÄ.

**SUKUSEURAN
HALLITUS**

Kuvalähde:
Länsi-Savo lehti

LAPSUUTENI JOULU

Niinkuin tähdet talviyössä
lapsuusjoulu kimmeltää,
unhoitu ei elon työssä,
syömme se lämmittää.

Odotuskin, joulun tuntu
lapsen mieleen onnen toi,
juhla suuri tullessansa
rauhan sitten sieluun loi.

Joulukuusi ilon aihe,
mieli herkkä innostuu,
joulupukki, viime vaihe,
hymyyn menee pieni suu.

Jouluaamun hämärässä
kirkkomatka ajettiin,
kulkusien kilinässä
Vielä kilpaa koitettiin.

Kirkon kellot kuminallaan
suuren juhlan aloittaa,
siellä urut soitannallaan,
Pienet syömmet valloittaa.

Lapsuusjoulu kirkkahana
sieluun vielä halajaa,
myöhempäänkin jouluun sieltä
kauniin kuvan heijastaa.

KONTIO

HAUSKAA JOULUA!

Tämän kuvan myötä toimituskunta toivottaa kaikille sukulehden lukijoille Hauskaa Joulua ja runsaita puuroannoksia.

Myrsky

Myrskyssä nousin
korkeimman aallon harjalle.
Katselin merta;
 se huokui raivoaan.
Kuuntelin tuulta;
 se huusi tuskaansa.
Haistelin ilmaa;
 se kiehui kuolemaa.

Myrskyssä kuulin yksinäisen laivan huutavan.
Se huusi
ja huusi
ja huusi
ja huusi
ja vaikenen lopulta.

Silloin sen tiesin.

Myrskyssä näin eksyneen lokin lentävän.
Se lensi.
Se kaarsi.
Se etsi
eikä löytänyt.
Ja väsyi lopulta.

Silloin sen tiesin.

Myrskyssä tunsin valkean kuohun allani.
Se kulki.
Se kantoi.
Se raivosi.
Se raivosi
ja katosi meren sekaan.

Silloin sen tiesin.

Ja meri vaikenen,
tuuli ei ulvonut,
laineet tasaantuivat
ja kaikki oli hiljaista.

Silloin sen tiesin
ja silloin jäin yksin,
pehmeän meren kylmään syleilyyn.

LEINOSEN SUKUSEURAN OSOITTEITA

HALLITUS

Esimies: Tatu Leinonen Matemaatikontk. 6 90570 Oulu.
puh 08- 554 6665 fax 08-553 2026

Varaesimies: Tapio Leinonen, Keskustie 4 92700 Kestilä
puh 08- 812 2110, 049-155425, fax 08 812 2322

Jäsenet: Pekka Honka, Lattapojantie 8 90650 Oulu
puh 08-530 3424.

Jorma Leinonen Kiehimäntie 7 88300 Paltamo
puh 08-87 1315

Merja Kääriäinen, Hindriikanpolku 4 01900
Nurmijärvi puh 09-208 387.

Juhani Leinonen, Hauenkalliontie 6 A 02170 Espoo
puh 09-452 4272.

Tapio Leinonen, Haajaistentie 650 74590 Kurenpolvi
puh 017-740 125, 0400-574 241, fax 017-816 464

Marja-Liisa Kontkanen Kymenmaankatu 4 04400
Järvenpää puh 09-291 9335, 050-563 8841.

Tauno Leinonen, Vainiontie 26 91500 Muhos
puh 08-533 2362

Martti Häikiö, Korkeavuorenkatu 15 B 00130 Helsinki
puh 09-170 095, 050-505 7140, fax 09-177791

Matti Leinonen Oritie 3 C 29 01200 Vantaa
puh/fax 09-876 6098.

TOIMIHENKILÖITÄ

Sihteeri:Marja-Liisa Kontkanen Kymenmaank. 4.
04400 Järvenpää puh 09-291 9335, 050-563 8841.

Arkistonhoitaja: Tapio Leinonen, Keskustie 4 92700 Kestilä
puh 08-812 2110.

Taloudenhoitaja: Antero Leinonen, Topinperäntie 51 90820
Kello. puh: k.08-540 2735

Tilintarkastajat: Kirsti Orvokki Tuulos Oulu.
ja Tauno Leinonen Nurmes.

Varatilintarkastajat: Paavo Blomqvist Paltaniemi ja
Hannu Leinonen Oulu.

SUKULEHDEN TOIMITUS

Työryhmä: Seppo Räisänen, Kaivoskuja 10 02730
Espoo puh 09-8546 487, fax 09-852 1470 sekä Juha-
ni Leinonen, Hauenkalliontie 6 A 02170 Espoo
puh 09-452 4272. Päätoimittaja Seppo Räisänen.

Avustajat: Kaikki Leinosen suvun jäsenet.

Etusivun teksti: Raili Salo Oulu.

LEHDEN TARKOITUS

Seuran sääntöjen 3 kohdan mukaisesti toimia yhdys-
siteenä suvun jäsenten välillä julkaisemalla kir-
joituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja
nykyisyydestä.

SUKUSEURAN PANKKIYHTEYS

Merita/ Haukipudas tili no 232118 - 2343.

LEHDEN PAINOSMÄÄRÄ

600 kpl. Kymmenes vuosikerta. ISSN 0786 - 2679.